

- teachers in autonomous learning of English for specific purposes. *Information Technologies and Learning Tools*, 89(3), 64-77. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v89i3.4941>
12. Hsu, L. (2017). EFL learners' acceptance of technology in a computer-assisted language learning (CALL) context: The role of intrinsic-extrinsic motivation in English learning. *International Journal of Information and Education Technology*, 7(9), 679-685. DOI: <https://doi.org/10.18178/ijiet.2017.7.9.953>
13. Huzairin H., Gede E. P., Bambang R. (2020). Technology and language learning: English as a Foreign Language learners' use of smartphones for online informal learning in Indonesia. *Texto Livre: Linguagem e Tecnologia*, 13(3), 103-120. DOI: <https://doi.org/10.35699/1983-3652.2020.24657>
14. Jalali, S., Dousti, M. (2014). Attitudes of Iranian EFL learners towards call: the effect of treatment length investigated. *Malaysian Journal of ELT Research*, 10(1), 46-62.
15. Janowska, I. (2017). Mediation and mediation activities in foreign language teaching. *Foreign Languages at School*, 61(3), 80-87.
16. Lai, C., Hu, X., Lyu, B. (2018). Understanding the nature of learners' out-of-class language learning experience with technology. *Computer Assisted Language Learning*, 31(1-2), 114-143. DOI: <https://doi.org/10.1080/09588221.2017.1391293>
17. Lee, J., Dressman, M. (2018). When IDLE hands make an English workshop: Informal digital learning of English and language proficiency. *TESOL Quarterly*, 52(2), 435-445. DOI: <https://doi.org/10.1002/tesq.422>
18. Matiash, O.F. Mykhailenko, L. Dmitrenko, N. Kateryniuk, H. and Kalashnikov, I. (2021). The Use of ICT Tools in Teaching Mathematical Modeling to Students. In *Proceedings of the 2nd Myroslav I. Zhaldak Symposium on Advances in Educational Technology (AET-2021)*, SciTePress, 675-687. DOI: 10.5220/0012066900003431
19. Nocentini, A., Zambuto, V., Menesini, E. (2015). Anti-bullying programs and Information and Communication Technologies (ICTs): A systematic review. *Aggression and Violent Behavior*, 23, 52-60. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.avb.2015.05.012>
20. Öz, H. (2015). Investigating the relationship between foreign language learning and CALL attitudes among EFL freshman students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 176, 1041-1049. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.01.576>
21. Røkenes, F. M., Krumsvik R. J. (2016). Prepared to Teach ESL with ICT? A Study of Digital Competence in Norwegian Teacher Education. *Computers and Education*, 97, 1-20. DOI: <http://dx.doi.org/10.1016/j.compedu.2016.02.014>
22. Rosa, D. (2016). Experiences, Perceptions and Attitudes on ICT Integration: A Case Study among Novice and Experienced Language Teachers in the Philippines. *International Journal of Education and Development Using Information and Communication Technology*, 12(3), 37-57. DOI: <https://eric.ed.gov/?id=EJ1124823>
23. Sutherland, R., Armstrong, V., Barnes, S. (2016). Transforming Teaching and Learning: Embedding ICT into Everyday Classroom Practices. *Journal of Computer Assisted Learning*, 20(6), 413-425. DOI: [10.1111/j.1365-2729.2004.00104.x](https://doi.org/10.1111/j.1365-2729.2004.00104.x)
24. Yao, S. (2016). Research on web-based autonomous English learning of engineering students. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 11(6), 4-9. DOI: <https://doi.org/10.3991/ijet.v11i06.5802>
25. Journal of Emerging Technologies in Learning, 11(6), 4-9. DOI: <https://doi.org/10.3991/ijet.v11i06.5802>

УДК 373.015.3:[159.952.13:165]:81'243

DOI: 10.31652/2786-9083-2023-1-74-82

Малінка Олена Олександрівна, кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри методики навчання іноземних мов
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського
ORCID ID 0000-0002-7257-4172
elena.malinka17@gmail.com

Лобачук Інна Миколаївна, кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри методики навчання іноземних мов
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського
ORCID ID 0000-0002-3807-799
innalobachuk85@gmail.com

ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ

У статті акцентовано на значущості розвитку в учнів загальноосвітніх шкіл пізнавального інтересу як провідного чинника підвищення результативності вивчення іноземної мови.

Схарактеризовано основні організаційно-педагогічні умови, реалізація яких в умовах освітнього процесу сприятиме формуванню пізнавального інтересу до вивчення іноземної мови: формування готовності школярів до навчальної діяльності з вивчення іноземної мови; створення та підтримка адекватного інтелектуального та емоційного фону навчальної групи; використання різноманітних форм організації пізнавальної діяльності (застосування сучасних аудіовізуальних засобів, автентичних та професійно-орієнтованих матеріалів, матеріалів автобіографічного та країнознавчого характеру, вміле поєднання різних видів мовної діяльності на одному занятті); створення ситуації успіху для кожного учня; культурологічна спрямованість навчальних матеріалів.

Ефективними прийомами стимулювання розвитку інтересу учнів до вивчення іноземної мови визначено такі методи, як "навчання з захопленням", застосування різноманітних засобів педагогічної евристики педагогічної імпровізації, педагогічного гумору. Актуалізовано роль інтерактивних методів навчання, які являють собою такий спосіб цілеспрямованого інтенсивного включення учня в освітню взаємодію, за якого головною метою стає вирішення конкретних освітніх завдань на основі взаємодії, самотивованого саморозкриття, духовно-морального взаєморозуміння та прийняття.

Розкрито зміст та специфіку застосування методу проєктів як засобу розвитку пізнавального інтересу при вивченні іноземної мови, який сприяє удосконаленню мовних знань, підвищує рівень практичного володіння англійською мовою, сприяє розумінню необхідності міждисциплінарних зв'язків, формує навички самостійної діяльності, ініціативність.

Ключові слова: пізнавальний інтерес, форми організації пізнавальної діяльності, інтерактивні методи навчання, метод проєктів.

Olena Malinka, PhD (Pedagogy),

Senior Lecturer of the Department of Methods of Teaching Foreign Languages,
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University
ORCID ID 0000-0002-7257-4172

elena.malinka17@gmail.com

Inna Lobachuk, PhD (Pedagogy),

Senior Lecturer of the Department of Methods of Teaching Foreign Languages,
Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University
ORCID ID 0000-0002-3807-799

innalobachuk85@gmail.com

FORMATION OF COGNITIVE INTEREST IN LEARNING A FOREIGN LANGUAGE IN A SECONDARY SCHOOL: THEORETICAL AND METHODOLOGICAL ANALYSIS OF THE PROBLEM

The article focuses on the importance of the development of cognitive interest of secondary school students as a leading factor in increasing the effectiveness of foreign language learning.

The main organizational and pedagogical conditions are characterized, the implementation of which in the conditions of the educational process will contribute to the formation of cognitive interest in learning a foreign language: the formation of schoolchildren's readiness for educational activities in the study of a foreign language; creating and maintaining an adequate intellectual and emotional background of the study group; the use of various forms of organization of cognitive activity (the use of modern audiovisual means, authentic and professionally oriented materials, autobiographical and country studies materials, a skillful combination of different types of language activities at one lesson); creating a situation of success for every student; cultural orientation of educational materials.

Such methods as "learning with enthusiasm", the use of various means of pedagogical heuristics, pedagogical improvisation, and pedagogical humor are defined as effective methods of stimulating the development of students' interest in learning a foreign language. The role of interactive teaching methods has been updated, which are a method of purposeful intensive inclusion of the student in educational interaction, the main goal of which is to solve specific

educational tasks based on interaction, self-motivated self-disclosure, spiritual and moral mutual understanding and acceptance.

The content and specifics of the application of the project method as a means of developing cognitive interest in learning a foreign language, which contributes to the improvement of language skills, increases the level of practical knowledge of the English language, promotes the understanding of the need for interdisciplinary connections, forms the skills of independent activity and initiative, are revealed.

Keywords: cognitive interest, forms of cognitive activity organization, interactive learning methods, project method.

Реалії глобальної взаємозалежності та культурного розмаїття визначають нині потребу України в освіті та вихованні покоління з новим типом мислення.

Інтеграційні суспільні процеси змінюють статус іноземної мови в сучасному суспільстві та функції, які вона виконує у цьому суспільстві. Пріоритетними стають встановлення взаєморозуміння між народами та забезпечення доступу до різноманіття світової політики та культури. Знання іноземної мови стає необхідною частиною особистого та професійного життя людини. Тому до іноземної мови, як до навчального предмета, пред'являються особливо високі вимоги. Водночас практика засвідчує про невисокий інтерес учнів до вивчення іноземної мови, що позначається і на якості формування іншомовної компетентності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Аналіз психолого-педагогічної літератури посприяв розумінню сучасного стану проблеми розвитку пізнавального інтересу до іноземної мови. Так, загальнопедагогічні аспекти проблеми інтересу до навчання досліджували В.Онищук, Н. Холодна та ін. Різні аспекти проблеми розвитку пізнавального інтересу вивчали Н.Бібік, К.Делікатний, В.Демиденко, Є.Киричук, В.Онищук, В. Шморгун, О. Синиця, О. Савченко, Л.Терлецька, К.Eklund, C.L.Neitzel, J.Pulkkinen та ін.

Проблемі формування та розвитку в учнів інтересу до вивчення іноземної мови присвячено праці Л.Василенко, С.Деркач, Г.Маркової, А.Кушнір, Л.Макаренко, Н. Холодної, R.Varas, D.C.Castro та ін.

Мета статті – провести аналіз теоретичних і методичних аспектів проблеми формування пізнавального інтересу учнів до вивчення іноземної мови, охарактеризувати найбільш ефективні прийоми і технології стимулювання пізнавального інтересу.

Виклад основного матеріалу. Успіх навчання іноземної мови значною мірою визначається розумовою працездатністю учня, яка знаходиться під впливом таких чинників, як мотивація, наявність мети та пізнавального інтересу. Ці чинники роблять процес пізнання цікавим і особистісно значущим для учнів, підвищують темпи й обсяг засвоєння матеріалу, знімають чи зменшують навчальні навантаження. Інтерес до іноземної мови формує стійку спрямованість учня щодо оволодіння глибокими знаннями та міцними практичними навичками й досягнення у мові належного рівня майстерності.

Г.Бондар, А.Іванчук зазначають, що «інтерес до пізнання є одним із елементів, що вивільняє механізм сприйняття та створює умови для активізації пізнавальної діяльності. Пізнавальний інтерес являє собою інтерес до дії, цілеспрямований пошук кращих шляхів і рішень пізнавальних завдань, пов'язаний із зусиллями у подоланні перешкод і є важливим стимулом у розвитку таких якостей особистості, як цілеспрямованість, наполегливість та працьовитість, які є необхідними для вивчення іноземної мови» (Bondar, Ivanchuk, 2022, p.19).

Охарактеризуємо основні організаційно-педагогічні умови, дотримання яких в умовах освітнього процесу сприятиме формуванню пізнавального інтересу до вивчення іноземної мови.

Перша умова - формування готовності школярів до навчальної діяльності з вивчення іноземної мови. За готовністю в цьому випадку розуміється такий стан мобілізації всіх психофізіологічних систем учня, які здатні забезпечити йому ефективне оволодіння

навчальним предметом. Умова реалізується через роз'яснення завдань та зміст навчального предмета «Іноземна мова», його роль у системі освіти, в орієнтації на майбутню професію; позначення практичної та теоретичної значущості одержуваних знань для інтелектуального та культурного розвитку особистості; оволодіння учнями основним понятійним апаратом; розвиток навичок аналізу та синтезу тощо.

У проблемі формування готовності до вивчення іноземної мови важливе місце займає питання розвитку внутрішньої мотивації. Відомо, що мотивація є «стартовим механізмом» будь-якої діяльності людини, вона викликає цілеспрямовану активність, що визначає вибір засобів та прийомів, їхнє впорядкування для досягнення цілей. Як правило, навчальна діяльність учнів стимулюється одночасно декількома мотивами, один з яких є провідним (основним), а інші – вторинними. При цьому, між рівнем розвитку пізнавальної активності учнів та розвитком внутрішньої мотивації існує пряма залежність: формування внутрішньої мотивації обумовлюється підвищенням пізнавальної активності учнів.

Друга умова - створення та підтримка адекватного інтелектуального та емоційного фону навчальної групи. А.Боднар, Н.Макаренко зауважують, що «треба прагнути, аби здобуті на уроках знання викликали в особистості емоційний відгук, активізували моральні, інтелектуальні та естетичні почуття» (Bodnar, Makarenko, 2014, p.36). При цьому «поле» інтелектуальної напруги припускає, що кожен член колективу (і учень, і вчитель) отримує нагоду реалізувати свої інтелектуальні можливості, а взаємообмін ролями здатний посилити як тенденції до співробітництва, так і потенціал власне інтелектуального поля.

Крім того, чинник психологічно-емоційного комфорту передбачає врахування індивідуально-особистісних якостей кожного учня. Відомо, що рівень розумового розвитку, рівень іншомовних здібностей, рівень пізнавальної активності на заняттях з іноземної мови визначають загальний рівень індивідуально-особистісного розвитку учнів. Відтак, обов'язковим є створення на уроках з іноземної мови умов, що сприяють розвитку індивідуальності кожного учня та зняття різноманітних психологічних бар'єрів шляхом створення сприятливої атмосфери, розробки різних освітніх маршрутів для учнів.

Наступна умова – використання різноманітних форм організації пізнавальної діяльності. Зміст умови передбачає застосування сучасних аудіовізуальних засобів, автентичних та професійно-орієнтованих матеріалів, матеріалів автобіографічного та країнознавчого характеру, вміле поєднання різних видів мовної діяльності на одному занятті.

Свою ефективність, як зауважує, І.Поспелкіна, засвідчує інтерактивне навчання, засноване на діалогічному мовленні (Pospielkina, 2006).

А.Назарчук та Т.Желіхівська додають, що «інтерактивне навчання передбачає наповнення активною взаємодією всіх учнів» (Nazarchuk, Zhelikhivska, 2012, p.206).

Своєю чергою, І.Дівакова, пропонує реалізовувати інтерактивне навчання засобами використання фронтальних та кооперативних форм організації навчальної діяльності учнів, інтерактивних ігор та методів, що сприяють навчанню вміння дискутувати (Divakova, 2007).

З-поміж найбільш ефективних І.Дівакова називає наступні:

- мікрофон, «мозковий штурм», ажурна пилка, «незакінчене речення» (за умови використання фронтальної форми організації навчання;
- «Обличчя до обличчя», «Один – удвох – усі разом» (при роботі в парах);
- акваріум, рольові ігри та драматизації (при роботі в малих групах);
- «Спрощене судове слухання», метод «Прес», «Обери позицію» (технології навчання у дискусії) (Divakova, 2007).

Четверта умова – створення ситуації успіху для кожного учня як цілеспрямованого, організованого поєднання чинників, щоб забезпечити досягнення позитивних результатів у діяльності кожного учня окремо і колективу учнів загалом. А.Боднар, Н.Макаренко стверджують, що «пізнавальний інтерес виступає можливим мотивом навчання, який є

підґрунтям позитивного ставлення особистості до школи, до знань, який пов'язаний із радісними переживаннями від розумової праці, із постійним бажанням заглибитись у вивчення одного або декількох навчальних предметів (Bodnar, Makarenko, 2014, p.34). Переживання учнем ситуації успіху підвищує мотивацію навчання та розвиває пізнавальні інтереси, дозволяє відчувати задоволення від навчальної діяльності, стимулює до високої результативності праці. До того ж, проблема створення ситуації успіху не зводиться лише до навчальної компетенції та досягнень, у ній враховується та забезпечується очевидна можливість самореалізації особистості.

О.Гевко додає, що «позитивне підкріплення успіху є важливим стимулом активізації навчально-пізнавальної діяльності учнів. Невдача у навчанні, страх перед покаранням пригнічують учня, уповільнюють темп навчально-пізнавальної діяльності, знижують активність та працездатність, інтерес до предмету» (Невко, 2014, p.54).

П'ята умова – культурологічна спрямованість навчальних матеріалів. Поряд з пізнавально-інформаційною цінністю культурологічно орієнтоване навчання забезпечує стійке емоційно-позитивне, ціннісне ставлення учнів до країни та народу мови, що вивчається, стимулює і розвиває пізнавальний інтерес учнів.

Значущим тут є фактор мовного середовища, який включає занурення учня у створене максимально природне мовне середовище шляхом підбору особливого автентичного лінгвокраїнознавчого та культурознавчого матеріалу. До уваги слід взяти і необхідність врахування рівня мовної компетенції, мовної інтуїції та відчуття мови. Мовна інтуїція в даному контексті може бути визначена як свого роду вміння відчувати іноземну мову, що вивчається, та розуміти ієрархічну взаємопов'язану структуру цієї мови, вгадувати на інтуїтивному рівні нові мовні явища.

Як засвідчує практика, саме ставлення учня до навчальної діяльності зумовлює його успіхи або невдачі. Окрім названих вище, ефективними прийомами стимулювання розвитку інтересу учнів до вивчення іноземної мови є такі методи, як «навчання з захопленням», застосування різноманітних засобів педагогічної евристики (А. Деркач, С. Щербак), педагогічної імпровізації, педагогічного гумору (І. Харченко).

Прикладне значення елементів евристики у вивченні англійської мови розкривають у своїх роботах А. Деркач та С. Щербак. Автори розробили дидактичну схему організації самостійної роботи, в якій містяться три розділи: (підготовчий, виконавчий, підсумковий), кожен з яких відрізняється самостійними тренувальними діями учнів, їх «вживанням» у ролі. Відбувається не тільки «вчення з захопленням», але і вирішення таких педагогічно-психологічних завдань, як:

- розвиток комунікативних навичок і вмінь слухачів у конкретній ситуації (монологічного, письмового і усного мовлення);

- здійснення контролю самостійної роботи слухачів і засвоєння ними мовного, мовленнєвого, інформаційного матеріалу, а також контролю комунікативних умінь по заданій темі;

- розвиток творчих здібностей учнів, а також уміння діяти в колективі, виконуючи свою індивідуальну роль.

Прикладом евристичного завдання може бути і завдання на швидкість (до прикладу, серія комунікативних завдань для роботи з газетою англomовного видання):

- скласти речення (з окремих слів);
- вказати частину статті, де використано це речення;
- зібрати статтю по частинах; - знайти заголовок до статті та визначити, в якій газеті вона могла бути надрукована;
- підготувати переказ статті;
- підготувати кілька запитань для інтерв'ю з проблем статті.

Продуктивними методами, орієнтованими на активізацію формування пізнавального інтересу учнів до вивчення англійської мови, є методи з педагогічною імпровізацією.

Педагогічну імпровізацію С.Дубяга тлумачить як сукупність педагогічних дій, умінь виконувати які є інтегративною багатокомпонентною якістю педагога, що дозволяє йому оперативно реагувати на ситуації, які несподівано виникають у ході навчально-виховного процесу (Dubiaha, 2007). Педагогічну імпровізацію можна представити такими трьома етапами:

- осяяння (інсайт). На цьому етапі відбувається несподіване виявлення оригінального рішення, що виникло з нестандартної ситуації;
- інтуїтивно-логічне осмислення ситуації: педагог, виправляючи становище, досягає поставлених цілей уроку;
- реалізація осмисленої ідеї.

Майстерність вчителя при практикуванні імпровізації, яка виключає будь які узагальнення, виявляється в індивідуальному підході до емоційної сфери, до переживань учнів, до їхнього самолюбства.

Евристика та імпровізація сьогодні досить вдало і результативно доповнюються педагогічним гумором, який сприяє формуванню всебічно і гармонійно розвиненої особистості, підтримує в кожного школяра позитивні начала особистості, дає можливість вирішувати стресові ситуації, знімати розумову напругу, утворює в людині загальнолюдські цінності у відносинах між вчителем і учнем, класним колективом.

О.Писарчук, В.Чайка наголошують, що «психолого-педагогічний потенціал гумору стане більш продуктивним, якщо буде використовуватися в процесі реалізації комплексу психолого-педагогічних умов: 1) створення атмосфери співпраці та довіри через вмиле використання гумористичних методів та прийомів; 2) адекватність гумору особливостям розвитку емоційної сфери молодших школярів; 3) органічне використання гумору у змісті навчального матеріалу» (Pysarchuk, Chaika, 2021, p.48).

Яскраві приклади з творів талановитих американських і англійських класиків ХІХ-ХХ ст. гумористичного спрямування (М. Твен, О. Генрі, Джером К. Джером, Ч. Діккенс та ін.) значно поживляють характер викладання. Інші засоби аудіовізуального характеру (кінокомедії, дискети із записами гумористичних пісень бардів та шоу-ансамблів, клоунада тощо) стають улюбленими для дітей.

У контексті проблематики нашого дослідження варто акцентувати, що мета навчання іноземної мови – практичне оволодіння учнями іноземною мовою. Відповідно, завданням вчителя є активізація діяльності кожного учня, створення ситуації їх творчої активності у процесі навчання. Ефективним при цьому є використання сучасних освітніх технологій, що не тільки поживляє та урізноманітнює освітній процес, а й відкриває великі можливості для розширення освітніх рамок, несе у собі величезний мотиваційний потенціал та сприяє індивідуалізації навчання.

Зокрема, проектна діяльність дозволяє учням виступати у ролі авторів, творців, підвищує творчий потенціал, розширює загальний кругозір, сприяє удосконаленню мовних знань. С.Купрікова метод проєктів аналізує як «систему навчання, гнучку модель організації навчального процесу, зорієнтовану на творчу самореалізацію особистості, розвиток її можливостей у процесі створення нового продукту учнем під контролем вчителя» (Kuprikova, 2013, p. 225). Науковиця доводить, що участь в проєктах підвищує рівень практичного володіння англійською мовою та комп'ютером, а головне – формує навички самостійної діяльності, ініціативність. Проєкт дає можливість учням висловити власні ідеї у зручній для них творчо продуманій формі. При цьому учні:

- досягають високих результатів у вивченні іноземної мови;
- мають практичну можливість застосувати навички, отримані під час уроків інформатики;

- розуміють необхідність міждисциплінарних зв'язків.

Очевидно, що метод проєктів має низку переваг перед традиційними методами навчання. Зокрема забезпечує:

- підвищення мотивації учнів щодо вивчення англійської мови;
- наочну інтеграція знань із різних предметів шкільної програми;
- простір для творчої діяльності.

Висновки. Сучасний тип комунікації ставить перед учителем завдання залучення кожного учня до активного пізнавального процесу з оволодіння іншомовними компетенціями, до активної комунікативно-пізнавальної, дослідницької діяльності. Відтак, необхідною є така організація освітнього процесу, яка забезпечить логічну послідовність постановки та вирішення дидактичних завдань на основі адекватного вибору змісту, форм, методів і освітніх технологій на кожному етапі оволодіння іншомовними компетенціями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Боднар А. Я., Макаренко Н. Г. Шляхи формування пізнавального інтересу особистості в процесі професійного самовизначення. Наукові записки. Том 162. Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота. 2014. С.32-37.
2. Бондар Г., Іванчук А. Особливості формування і розвитку пізнавального інтересу у студентів немовних факультетів при навчанні іноземної мови. Педагогіка. Соціальна робота. Вип.1. 2022. С. 19-22.
3. Гевко О. Активізація навчально-пізнавальної діяльності учні на уроках у загальноосвітній школі. Людинознавчі студії. Педагогіка. Випуск 29. 2014. С.50-57.
4. Дівакова І. І. Інтерактивні технології навчання у початкових класах / І. І. Дівакова. Тернопіль: Мандрівець, 2007. 180 с.
5. Дубяга С. М. Підготовка майбутніх учителів початкової школи до педагогічної імпровізації: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 – теорія та методика професійної освіти / С. М. Дубяга / НПУ ім. М. П. Драгоманова. К., 2008. 207 с.
6. Купрікова С.В. Шляхи реалізації проєктної методики при навчанні іноземної мови. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2013. № 4. С. 223-230.
7. Писарчук О., Чайка В. Психолого-педагогічний потенціал гумору як засобу навчання і виховання учнів початкової школи. Наукові записки. Серія: педагогіка. 2021. № 2. С.41- 49.
8. Назарчук А.А, Желіхівська Т.М. Формування мотивації та інтересу до вивчення англійської мови на початковому етапі навчання. Педагогічний дискурс. Випуск 11. 2012. С.202-206.
9. Поспелкіна І. Інтерактивні технології навчання. Початкова освіта. 2006. № 44. С. 3-10.

REFERENCES

1. Bodnar A. Ya., Makarenko N. H. Shliakhy formuvannia piznavalnoho interesu osobystosti v protsesi profesiinoho samovyznachennia [Ways of forming a person's cognitive interest in the process of professional self-determination]. Naukovi zapysky. Tom 162. Pedahohichni, psykhohichni nauky ta sotsialna robota. 2014. S.32-37. [in Ukrainian].
2. Bondar H., Ivanchuk A. Osoblyvosti formuvannia i rozvytku piznavalnoho interesu u studentiv nemovnykh fakultetiv pry navchanni inozemnoi movy [Peculiarities of the formation and development of cognitive interest in students of non-language faculties during foreign language learning]. Pedahohika. Sotsialna robota. Vyp.1. 2022. S. 19-22. [in Ukrainian].
3. Hevko O. Aktyvizatsiia navchalno-piznavalnoi diialnosti uchni na urokakh u zahalnoosvitnii shkoli [Activation of educational and cognitive activities of students in lessons in a secondary school]. Liudynoznavchi studii. Pedahohika. Vypusk 29. 2014. S.50-57. [in Ukrainian].
4. Divakova I. I. Interaktyvni tekhnolohii navchannia u pochatkovykh klasakh [Interactive learning technologies in primary grades] / I. I. Divakova. Ternopil: Mandrivets, 2007. 180 s. [in Ukrainian].
5. Dubiaha S. M. Pidhotovka maibutnix uchyteliv pochatkovoii shkoly do pedahohichnoi improvizatsii [Preparation of future primary school teachers for pedagogical improvisation]: dys. ... kand. ped. nauk: 13.00.04 – teoriia ta metodyka profesiinoi osvity / S. M. Dubiaha / NPU im. M. P. Drahomanova. K., 2008. 207 s. [in Ukrainian].
6. Kuprikova S.V. Shliakhy realizatsii proektnoi metodyky pry navchanni inozemnoi movy [Ways of implementing the project methodology in foreign language learning]. Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii. 2013. № 4. S. 223-230. [in Ukrainian].

7. Pysarchuk O., Chaika V. Psykholoho-pedahohichniyi potentsial humoru yak zasobu navchannia i vykhovannia uchniv pochatkovoї shkoly [Psychological and pedagogical potential of humor as a means of teaching and educating primary school students]. Naukovi zapysky. Seriia: pedahohika. 2021. № 2. S.41- 49. [in Ukrainian].
8. Nazarchuk A., Zhelikhivska T.M. Formuvannia motyvatsii ta interesu do vyvchennia anhliiskoi movy na pochatkovomu etapi navchannia [Formation of motivation and interest in learning English at the initial stage of education]. Pedahohichniyi diskurs. Vypusk 11. 2012. S.202-206. [in Ukrainian].
9. Pospelkina I. Interaktyvni tekhnolohii navchannia [Interactive learning technologies]. Pochatkova osvita. 2006. № 44. S. 3-10. [in Ukrainian].

Наукове видання

Журнал крос-культурної освіти

№ 1 (2023)

Підписано до друку 18 жовтня 2023 р.

Формат 60x84/8.

Гарнітура Times New Roman.

Ум. др. арк. 6

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації:

Серія Серія KB № 25466-15406P від 27.02.2023 р.